

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2021 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie A. W.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 kwietnia 2021 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 11 grudnia 2019 r., sygn. akt III K (...), na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek złożony przez adwokata L. K., obrońcę skazanego A. W., nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

Podnieść należy, że wniosek obrońcy skazanego A. W. o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności praktycznie nie zawiera

uzasadnienia, a więc argumentacji, która przekonywałaby o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. w kontekście wymogów określających możliwości jej uruchomienia. Podniesiono w tym zakresie, że natychmiastowe wykonanie wyroku wobec skazanego mogłoby spowodować dla niego poważne skutki – „zarówno w kontekście osobistym skazanego, jak również względem jego rodziny”. Jak to określono – „przede wszystkim chodzi o sytuację, w której osadzenie skazanego w zakładzie karnym byłoby nieadekwatne do późniejszego ewentualnego rozstrzygnięcia kasacyjnego”. Trzeba więc zauważyć, iż tak enigmatyczne uzasadnienie wniosku jest niewystarczające dla uruchomienia nadzwyczajnej instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. Samo powołanie się na treść zarzutów nie może być uznane za przekonujące w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka skazany nie powinien ponieść w ogóle kary. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji powinny prowadzić do uchylenia w całości wyroków Sądów obu instancji i powtórzenia postępowania. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Z kolei względy rodzinne winny być przedmiotem postępowania o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności, a w razie osadzenia skazanego w zakładzie karnym, ubiegania się o udzielenie przerwy w jej odbywaniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.